

College van beroep voor de examens

Ons kenmerk: CBE 2021-293
Brief kenmerk: U2021/11140/MIC

Verzonden: 21 december 2021

Zaak 2021-293

Datum uitspraak: 1 december 2021

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake de zaak tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Formeel strafrecht (RB1412), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief van 21 augustus 2021 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) op 9 juli 2021 voor het tentamen van de cursus Formeel strafrecht (RB1412) in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail van 30 september 2021. Het beroepschrift werd aangevuld per e-mail van 1 oktober 2021.
3. Gezien de uitgebreide correspondentie die voorafgaand aan de beroepszaak heeft plaatsgevonden tussen verweerders en appellante, heeft de voorzitter van het College van Beroep voor de Examens (College) besloten de poging tot minnelijke schikking in deze zaak achterwege te laten. Appellante heeft het College per e-mail van 28 oktober 2021 geïnformeerd dat zij het beroep wenst door te zetten.
4. Verweerders hebben op 4 november 2021 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Appellante heeft per e-mail van 21 november 2021 gereageerd op het verweerschrift. Op dit document is op 22 november 2021 gereageerd door verweerders. Op 28 november 2021 heeft appellante een slotreactie gestuurd.
6. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 1 december 2021 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om aan de zitting deel te nemen. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van de Commissie voor de examens, en mevrouw mr. dr. M. Attinger, examiner van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Formeel Strafrecht, in het bijzonder tegen de beoordeling van de vragen 1b en 2a.
2. Appellante stelt zich op het standpunt dat het tentamen qua omvang sterk afweek van voorbeeldtentamens die binnen de cursus werden aangeboden. Het aantal subvragen was dusdanig omvangrijk dat deze naar mening van appellante als op zichzelf staande vraag moeten worden

gerekend. De OU verwacht dat studenten al deze (sub)vragen uitwerken via een bepaalde methode, die veel uitwerktijd vergt. Daardoor kon het tentamen niet gemaakt worden binnen de voorgeschreven tijdsduur. Naar mening van appellante rechtvaardigt de moeilijkheidsgraad toekenning van extra punten.

Daarnaast betoogt appellante dat op een aantal onderdelen ten onrechte geen punten zijn toegekend. Ten aanzien van vraag 1b stelt appellante dat zij de vraag volledig en juist heeft beantwoord. Het aspect dat geen toestemming van de bewoner is gegeven, heeft zij op twee manieren in het antwoord verwerkt. In de kern komt de toetsing in haar antwoord, volgens appellante overeen met de toetsing volgens het antwoordmodel. Naar mening van appellante moet redelijkerwijs één punt extra worden toegekend voor haar antwoord.

Met betrekking tot vraag 2a voert appellante aan dat ten onrechte zeven punten zijn afgetrokken voor haar antwoord. Op basis van de lesstof heeft zij begrepen dat de eerste voorwaarde uit artikel 359a, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering (Sv) de Schutznorm genoemd wordt. Nu haar antwoord is gebaseerd op het studiemateriaal, dient één punt extra te worden toegekend zo betoogt appellante. Tevens heeft appellante in haar antwoord de relevante rechtsregel genoemd, maar niet de naam van het arrest. Appellante vindt het niet terecht dat punten worden ingehouden wanneer niet de naam, maar wel de rechtsregel wordt genoemd. Ook heeft appellante de casus getoetst en is zij aan de hand van haar toetsing tot de juiste conclusie gekomen bij de beantwoording van de vraag. Appellante is van mening dat nog minimaal één punt extra moet worden toegekend.

Appellante verzoekt het College haar beroepschrift gegrond te verklaren, de bestreden beslissing te vernietigen en te bepalen dat de wederpartij opnieuw dient te beslissen met inachtneming van hetgeen in het beroep is aangevoerd.

Tot slot geeft appellante aan dat zij in ieder stadium van de beroepsfase heeft opengestaan voor een minnelijke schikking en dat deze in ieder stadium van het beroep mogelijk zou moeten zijn. De minnelijke schikkingsfase is overgeslagen op verzoek van de examinator. Appellante geeft in de correspondentie met het College aan dat zij geen toestemming heeft gegeven aan de examinator om hun interne, informele communicatie door te zenden. Zij had het prettig gevonden als hierover met haar contact was gezocht en vraagt zich af of dit in overeenstemming is met privacywetgeving op grond van de AVG.

3. De examinator geeft aan dat beoordeling van de tentamenuitwerking plaatsvindt op basis van hetgeen student noteert in de uitwerking. Het is de verantwoordelijkheid van studenten om te zorgen dat een antwoord niet multi-interpretabel is. Hetgeen door appellante in het beroep wordt aangevoerd ter nadere toelichting van de tentamenuitwerking, kan niet worden meegenomen bij de beoordeling. Met betrekking tot de moeilijkheidsgraad van het tentamen, stelt de examinator dat de omvang van het tentamen (8 vragen) overeenkomt met de omvang van oefententamens (9 vragen). Bovendien is het voorbeeldtentamen slechts een voorbeeld, omdat het onmogelijk is voor iedere cursusrun een precies gelijk tentamen te produceren. Daarnaast geven de p-waardes, die de betrouwbaarheid van de tentamenvragen weergeven, geen aanleiding om de cesuur van dit tentamen aan te passen. Het slagingspercentage voor het tentamen is 59%.

De examinator licht toe dat alle informatie voor deze cursus in de wet te vinden is. Studenten krijgen een punt voor het noemen van het juiste wetsartikel, want het vinden van het juiste artikel is een vaardigheid die studenten binnen dit vak krijgen aangeleerd. Daarna moet het wetsartikel worden toegepast op de casus. Daarbij wil de examinator een expliciete toetsing zien. Deze expliciete toetsing komt in de uitwerking van appellante onvoldoende naar voren.

Meer specifiek betoogt de examinator ten aanzien van vraag 1b dat appellante één punt mist, omdat feitelijk in de uitwerking van artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden niet duidelijk getoetst is dat er inderdaad geen toestemming door de bewoner is gegeven en dat daarom artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden van toepassing is.

Ten aanzien van vraag 2a betoogt de examinator dat appellante summier is in de toetsing van de verschillende voorwaarden van artikel 359a Sv en dat deze toetsing op details onjuist is. Tot slot is de wijze waarop appellante rechtsregels uit jurisprudentie met betrekking tot het hiervoor genoemde artikel interpreteert niet geheel correct.

Voor de gegeven uitwerkingen kunnen geen extra punten worden toegekend.

4. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examinator. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de

- beoordeling van een tentamen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
5. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
 6. Het College merkt op dat appellante voor het tentamen op 9 juli 2021 van de cursus Formeel strafrecht (RB1412) het cijfer zes (6) heeft behaald met 62 punten. Bij 65 punten wordt het cijfer zeven (7) toegekend.
 7. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten door de examinator beargumenteerd is en ziet gelet op de terughoudende toets geen reden de beoordeling als onzorgvuldig of onvoldoende gemotiveerd te houden. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders acht het College de beoordeling voldoende toegelicht. Het College neemt daarbij in aanmerking dat de examinator in haar verweer met betrekking tot de vragen 1b en 2a heeft uiteengezet dat de antwoorden van appellante onvolledig zijn alsmede dat appellante onvoldoende expliciet ingaat op de diverse essentiële onderdelen van het antwoordmodel. Het College herhaalt dat zijn bevoegdheid niet ziet op het opnieuw beoordelen van enig tentamenonderdeel en het ziet gelet op de terughoudende toets geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examinator niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
 8. Ten aanzien van de minnelijke schikkingsfase, die op verzoek van de examinator is overgeslagen, stelt het College vast dat er voldoende mogelijkheid geweest is om standpunten uit te wisselen. Allereerst is er voorafgaand aan de beroepsprocedure uitvoerig contact geweest tussen de examinator en appellante. Ook tijdens de beroepsprocedure hebben appellante en de examinator meermaals op elkaars standpunten gereageerd. Het College acht voldoende toegelicht door verweerders waarom niet meer punten kunnen worden toegekend aan de gegeven antwoorden. Met betrekking tot het doorzenden van de informele communicatie tussen partijen voorafgaand aan de beroepsprocedure, begrijpt het College dat de examinator de op het overleg betrekking hebbende stukken heeft doorgezonden ter ondersteuning van haar verzoek en om aan te tonen dat er een inhoudelijk overleg heeft plaatsgevonden c.q. wat de inhoud van dit overleg is geweest. Het College overweegt, onder verwijzing naar het arrest met het kenmerk ECLI:EU:C:2017:994 (Nowak), dat informatie over het kennen en kunnen van een student kan worden aangemerkt als een persoonsgegeven. Anders dan appellante betoogt, acht het College het aannemelijk dat de verwerking (ook) kan plaatsvinden op basis van een andere dan in artikel 6 van de AVG genoemde wettelijke grondslag. Niet is gebleken dat de AVG zich verzet tegen een goede procesvoering. Bovendien overweegt het College dat niet gekomen kan worden tot het oordeel dat appellante is geschaad in haar belangen.
 9. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en dr. O. Firssova, H.C.E. Pepels, drs. I.V. Storm-
Stevelmans en S. van der Waal, leden,

in tegenwoordigheid van mr. A.L.H. Koopman, plaatsvervangend secretaris, op 1 december 2021.

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. A.L.H. Koopman

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

mr. A.L.H. Koopman

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag